

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το άρθρο μελετάει την προοδευτικότητα της δημόσιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα κατά την περίοδο 2009-2013, δηλαδή πριν το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης και – περίπου – στο ζενίθ της. Η μελέτη χρησιμοποιεί δύο μεθοδολογίες προκειμένου να εκτιμήσει τη χρηματική αξία της παροχής δωρεάν δημόσιας εκπαίδευσης στα νοικοκυριά. Η «αντικειμενική» προοδευτικότητα της δημόσιας εκπαίδευσης μετράται δια μέσου της στατικής ανάλυσης επιπτώσεων υπό την υπόθεση ότι η αξία των δημόσιων μεταβιβάσεων σε είδος είναι ίση με το κατα κεφαλήν κόστος παραγωγής των αντίστοιχων υπηρεσιών. Η «υποκειμενική» προοδευτικότητα της δημόσιας εκπαίδευσης μετράται με την εκτίμηση ενός συστήματος ζήτησης δια μέσου του οποίου εκτιμούμε ένα μέτρο της προθυμίας των νοικοκυριών να πληρώσουν για δημόσια εκπαίδευση. Η αντιπαραβολή των δύο μεθόδων είναι χρήσιμη στην εξαγωγή συμπερασμάτων για την άσκηση πολιτικής και δη της εκπαιδευτικής πολιτικής.